

ЛРМ. N 2
(ориг.)

6

ОБ'ЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Вінницька область

З ПОГОДЖЕННЯМ
МІНКУЛЬТУ

ПАСПОРТ

Найменування об'єкта	Електростанція та млин
Вид	Пам'ятка архітектури
Тип	Споруда
Категорія пам'ятки	Національного значення
Дата утворення об'єкта	Друга половина 19 ст., прибудова 1901 р.
Місцезнаходження об'єкта	Україна, Вінницької області м. Немирів вул. Горького, 26 а

Вінниця 2016 р.

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

вул. І. Франка, 19, м. Київ, 01601
телефон 235-23-78 факс 235-32-57
E-mail: info@mincult.gov.ua

№ _____

На № 08.2016 663/10/61-16

3386/02-25 від 08.06.2016

Управління культури і мистецтв
Вінницької обласної державної адміністрації

Щодо погодження облікової документації

Міністерство культури України розглянуло лист Управління культури і мистецтв Вінницької обласної державної адміністрації від 10.06.2016 № 1028/0/8-16 щодо погодження облікової документації на пам'ятки національного значення «Могила композитора М. Д. Леонтовича» в с. Марківка Теплицького району та «Електростанція та млин» в м. Немирів Вінницької області і, діючи в межах повноважень, визначених Положенням про Міністерство культури України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 № 495, надсилає погоджену облікову документацію на вказані пам'ятки (додається).

При цьому, надсилаємо один екземпляр облікової картки на пам'ятку «Могила композитора М. Д. Леонтовича» без розгляду у зв'язку з відсутністю підпису та печатки органу охорони культурної спадщини Вінницької обласної державної адміністрації, як це визначено Методичними рекомендаціями щодо заповнення облікової картки об'єкта культурної спадщини та паспорта об'єкта культурної спадщини, схваленими наказом Державної служби охорони культурної спадщини від 03.06.2004 № 11.

Додаток: паспорт на Електростанцію і млин в 4 екз;

паспорт на Могили композитора М. Д. Леонтовича в 4 екз;

облікова картка на Могили композитора М. Д. Леонтовича в 3 екз.

Заступник Міністра

Тамара Мазур

ПАСПОРТ

об'єкта культурної спадщини

Електростанція та млин

(найменування об'єкта)

вид	тип	категорія пам'ятки
Архітектури	Споруда	Національного значення

1. Дата утворення об'єкта:

Млин – друга половина 19 ст., прибудова електростанції – 1901 р.

2. Місцезнаходження об'єкта:

Україна, Вінницька область, м. Немирів, вул. Горького, 26 а

3. Охоронний № пам'ятки:

977

4. Дати і № рішень, відповідно до яких об'єкт узятий на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Постанова Ради Міністрів Української РСР від 16.09.1979 р. № 442

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

6. Власник:

Балансоутримувач – Департамент будівництва та архітектури Вінницької облдержадміністрації.

7. Користувач:

8. Охоронний договір :

9. Функціональне використання:

сучасне	первісне	інші (протягом часу існування об'єкта)
Не використовується	Електростанція і млин	Середині 1950-х рр. до кінця 1990 рр. – об'єкт харчової промисловості, до 1999р. – кондитерський цех Немирівського заводу продовольчих товарів. 2000 р. – ТОВ «Немирів - Екопластик». З 2005 по 2012 рр. – ТОВ «ВікіТАН»

10. Історичні дані про об'єкт:

Немирів — місто, районний центр Вінницької області України.

Місто є одним із стародавніх поселень Східного Поділля (Побужжя) — Подільської землі XIV ст., Брацлавського воєводства (від 1566 р.), або Брацлавщини, у складі Речі Посполитої (1569-1793рр.), Подільської губернії (Російської імперії) з 1793 р., під управлінням губернських установ — до 1925 р.

На території міста та околиць виявлено пам'ятки поселень трипільської археологічної культури (єнеоліт), знайдено римські монети II-III ст. Увагу дослідників давно привертає «Немирівське городище» скіфських часів (VII-VI ст. до н.е.) із верхніми шарами та знахідками давньоруської доби — знамениті Немирівські Вали, що їх вважають легендарним містом *Мирів*.

Сталий розвиток Немирова на пагористій місцевості в долині річки *Устя* (або *Замчик*, нижнє річище на городищі — *Мірка*) триває, вірогідно, з часу не пізніше останньої чверті XIV ст. Першим писемним документом про Немирів вважається згадка у ярликах кримського хана Менглі-Гірея 1506-1507 рр.

Корінна (українська) більшість населення Побужжя формувалась етнічно та господарськи, починаючи з середини I тисячоліття н.е., зокрема, в складі давньої *Руської землі* VI-VII ст., Київської держави *Русь* і протягом боротьби київського князівства з польськими князями (поч. XI ст.), боротьби корінних громад і місцевих династій проти ординської навали (2 чв. XIII — поч. XV ст.), литовського та польського панування (XIV — XV ст.), всенародної боротьби під проводом козацтва за національно-релігійну незалежність (XVI-XVIII ст.).

Внаслідок колонізаційних та міграційних процесів, зумовлених тривалою польсько-литовською експансією, Немирів з кінця XVI, XVIII та XIX ст. являв собою багатонаціональне поселення, відоме як «польське містечко».

Історія міста пов'язана з життям та діяльністю видатних особистостей України та Європи. Однією з таких особистостей була остання володарка

Немирова — княгиня Марія Григорівна Щербатова (1857-1920рр.), уроджена Строганова, з роду Потоцьких.

М.Г. Щербатова — спадкоємиця знаних шляхетських родин Польщі та Росії, родичка Потоцьких, Строганових, Столипіних. Одержавши Немирів у спадок від діда — Болеслава Потоцького, відомого благодійника, княгиня продовжила і традиції доброчинності своєї родини. Від часу остаточного поселення у Немирові (1887р.) володарка стала справжнім просвітницьким та господарським лідером містечка, життям якого всебічно опікувалась до своєї трагічної загибелі. Саме княгині, її активному господарюванню місто завдячує своїми основними архітектурними пам'ятками, такими як палац, парк, електростанція, що збереглися до нашого часу.

На немирівських греблях біля в'їздів з боку Вороновиці та Брацлава другої половини ХІХ ст. були споруджені так звані Вороновицький і Брацлавський млини. Будівлі обох млинів були вирішені в романтичному ключі (неоготика).

1901 року до «Брацлавського млина» на замовлення княгині було прибудовано парову електростанцію. Автор проекту електростанції — чеський зодчий, професор архітектури з Праги Іржі Стібрал (1859-1939 рр.), із яким княгиня М.Г. Щербатова познайомилася у Венеції 1886 році. І. Стібрал запроектував для Немирова також палац володарки, критий ринок, спиртовий завод, декілька житлових будівель.

На поч. ХХІ ст. після розчистки чагарників на території пам'ятки «Електростанція та млин» для тимчасового благоустрою (під виробничий комплекс ТОВ «Немирів-Екопластик») поблизу річища р. Устя були виявлені малі форми, споруди та природно-рукотворні об'єкти, що являють культурну цінність: кам'яний грот, званий мешканцями «гротом княгині», зі схилами, що укріплені валунами (залишки «альпійської гірки»); підземна галерея (с частиною будови пам'ятки); гідротехнічний тунель (недіючий); джерела, зокрема, в дренажних конструкціях підвалу млина; набережна р. Устя.

Як припускається, благоустроєм біля млина-електростанції у вигляді «альпійської гірки» з гротом та, можливо, завершенням робіт на об'єкті керував петербурзький архітектор В. Пехер у 1900-ті рр. Реконструкцією палацово-паркової садиби М.Г. Щербатової у 1912-1914 рр. керував І.О. Фомін, академік архітектури (з 1915 р.).

Таким чином, завдяки зусиллям власниці містечка М.Г. Щербатової у розвитку Немирова знайшли втілення передові архітектурно-мистецькі концепції, досягнення техніки та будівельні технології свого часу.

У подальшому, внаслідок втрати початкових функцій електростанції та млина, особливо після військових дій 1941-1944 рр., сталися певні зміни початкового вигляду будови. За станом на 1957 р. опорядження колишнього млина, покриття цілої будови, деталі мансарди колишньої електростанції були суттєво пошкоджені, пізніше не ремонтувались і були замінені на більш прості форми та дешеві сучасні матеріали опорядження й покриття. Недіюче устаткування млина існувало до середини 1990-х рр.

З середини 1950-х до кінця 1990-х рр. пам'ятка використовувалась у

харчовій промисловості, до 1999 р. — кондитерський цех Немирівського заводу продовольчих товарів. З 2000 р. — в орендному використанні під офіс та склад у складі виробничого комплексу підприємства ТОВ «Немирів-Екопластик»; з 2005 до 2012 рр. — в орендному використанні підприємства ТОВ «Вікітан».

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі	Пам'ятка розташована на греблі р. Устя (грунтовій дамбі), на центральній транзитній автомагістралі Вінниця – Умань, по вул. Горького, 26 а і має містоформуєче значення для Немирова
Ландшафт	
Опис об'єкта	Будівля пам'ятки складається з двох об'ємів: млина та прибудованої електростанції. Об'єми розділені між собою брандмауерною стіною. Млин — двоповерховий із підвалом та горищем, мурований із цегли, граніту та вапняку, тинькований зовні та в інтер'єрі. Архітектурно-художня виразність будівлі млина досягнута завдяки високим фронтонам зі сходишковими парапетами (західний та східний фасади), ритму аркових вікон з аркатурою та підвіконними тягами вишуканих профілів, ускладненому профілю карнизу та глибині міжповерхової і цокольної тяг-уступів, в поєднанні з кам'яним муруванням та курватурою цоколя (північний фасад). На східному (надвірному) фасаді млина деталі початкового оздоблення збереглися. Електростанція — одноповерхова з мансардою та горищем, з тесаного граніту сірого та чорного кольорів, червоної цегли, в інтер'єрі тинькована. Стилiстично будівля належить до архітектури епохи модерну, але романтичного або необарокового формотворення (близькі визначення — «швейцарський стиль», «бідермеєр»). Будівлю електростанції прикрашають високий цегляний димар та башта гвинтових сходів під 8-гранчастим бароковим куполом зі шпилем (на західному — головному фасаді). Найбільші габарити будови - 40,94х19,96 м. Об'єм - 8064 м³. Загальна площа млина 313,2м², електростанції—752м². Незважаючи на окремі втрати початкового вигляду, пам'ятка разом із складним природним ландшафтом та штучними малими формами являє цінний зразок архітектури Поділля зламу XIX - XX століть.

	Будову «Електростанція та млин» створено в романтичну епоху розвитку європейської архітектури, з поєднанням формальних та композиційних засобів декількох історичних мистецьких стилів. Поряд з неоготичними та романоподібними формами старого млина архітектор І. Стібрал застосував для електростанції необароковий «швейцарський стиль». Форми електростанції пластично трактовані в річищі архітектоніки модерну та місцевої традиції, зокрема, з використанням тих засобів мурування, що застосовані в млині, та виконанням єдиного для цілої будови рішення підмурків, гідротехнічних споруд. Загалом, форми пам'ятки є раціональними і, разом з тим, вишукано декоративними завдяки поєднанню природного каменя з червоною цеглою, деревом та тиньком, використанню спеціальних форм та елементів даху. Застосування в будові природнього каменя з цілеспрямованим використанням його декоративних властивостей і контрастних співвідношень споріднює будову з місцевими, особливо притаманними Східному Поділлю та Півдню України, традиціями мураного будівництва. Пам'ятка за функціональною типологією є цінним об'єктом промислової архітектури.
Перебудови, втрати й історичні нашарування	Початково будова-комплекс являла гармонійну структуровану будівлю, північна частина якої (млин) стояла у вапновому тиньку, а основний новий корпус (електростанція) мав стіни тесаного граніту на світлому вапновому розчині (зовнішня декорація) і на мансарді — винесену на дерев'яні консолі фахверкову декорацію із світлими вапновими та виділеними цегляними чарунками. Вірогідно, вся будова мала покрівлю з марсельської черепиці, покрівлю декоративного купола — з кольорового металу. Назовні північної стіни електростанції наявні сліди примикання високої дахової форми, що початково об'єднувала горище млина з електростанцією та запобігала утворенню «снігового мішка» між будівлями. Не збереглися початкові: - декорація мансарди електростанції (залишились слухові вікна, що замінені, дерев'яна обшивка замість колишніх декоративних площин на консолях); - покрівля (замінено на шифер та покрівельну сталь); - тиньк північного і західного фасадів млина з профілями цих фасадів (замінено на цементний тиньк із

	спрощенням профілів), частково втрачені на північному та втрачені на південному фасадах фігурні тяги на аркових прорізах та горизонтальні; - окремі вікна та двері, столярні заповнення «вітражного блоку» південного фасаду електростанції; - обладнання млина та електростанції; - турнікет із чавунного лиття вздовж автомобільної дороги. Обидві функціональні частини пам'ятки давно не використовуються за початковим призначенням (до середини 1990-х рр. було частково задіяне млинарське устаткування). Загальна збереженість зовнішніх елементів пам'ятки та відомості про її первісний вигляд обумовлюють необхідність відтворення початкових стилізованих форм та реставрації колишньої електростанції, реставрації колишнього млина з реабілітацією комплексу-пам'ятки за новим призначенням.
Наявність творів мистецтва та їх опис	Відсутні.
Опис території об'єкта	Пам'ятка розташована на греблі р. Устя (грунтовий дамбі), на центральній транзитній магістралі Вінниця - Умань – Краковець, по вул. Горького, 26 а. В'їзд на територію здійснюється з вул. Горького. Територія огорожена, заасфальтована, частково благоустроєна. На північному заході, вздовж дамби, зберігся кам'яний грот зі схилами, що укріплені валунами (залишки «альпійської гірки»), недіючий гідротехнічний тунель та природні джерела (знаходяться в захаращеному стані).
Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану	Загальна оцінка технічного стану пам'ятки (Акт 1 технічного стану культурної спадщини від 29.04.2016 р., виконаний ВФ інститутом «НДІпроектреконструкція»): електростанції – задовільний, млина – незадовільний. Ступінь вогнестійкості – III. <u>МЛИН</u> <u>Фундаменти</u> – стрічкові, з бутової кладки рваного гранітного каменню; <u>Стіни</u> – із червоної глиняної цегли, потиньковані; <u>Перекриття</u> – дерев'яне, стан перекриття – незадовільний; <u>Колони</u> – дерев'яні, служать проміжними опорами головних балок перекриття, стан незадовільний; <u>Дах</u> – шатровий із дерев'яних елементів преставних крокв; <u>Покрівля</u> – із хвилястих азбестоцементних листів по дерев'яних лагах;

	<u>Вікна</u> – дерев'яні з одинарним застосуванням, стан незадовільний; <u>Двері</u> та входні ворота – дерев'яні, в незадовільному стані; <u>Сходи</u> – дерев'яні, стан незадовільний; <u>Зовнішнє оздоблення</u> – фасади потиньковані та пофарбовані, аркові віконні прорізи обрамлені фігурними тягами, які переходять в горизонтальні, потребує реставрації; <u>Внутрішнє оздоблення</u> – стіни потиньковані, пофарбовані, стан незадовільний; <u>Підлоги</u> – дощатий настил по дерев'яних балках перекриття, стан незадовільний. <u>Електростанція</u> <u>Фундаменти</u> – стрічкові з бутової кладки рваного гранітного каменю; <u>Стіни</u> – із тесаного бутового чорного та сірого граніту, стіну мансардного поверху – дерев'яні, обшивка із дощок; <u>Перекриття</u> – над першим поверхом із цегляних склепінь по металевих балках; <u>Перегородки мансардного поверху</u> – із гіпсокартону по дерев'яному каркасу, обшиті пластиком. <u>Дах</u> – шатровий із системи приставних дерев'яних крокв; <u>Покрівля</u> – азбестоцементні листи, покрівля башти – з оцинкованої сталі; <u>Сходи</u> – металеві, гвинтові сходи башти – із тесаних гранітних сходинок, площадка – залізобетонна, монолітна; <u>Вікна</u> – дерев'яні із одинарним (на першому поверсі) та подвійним (на мансардному поверсі) застосуванням; <u>Двері, ворота</u> – двері дерев'яні, ворота металеві; <u>Підлоги</u> – бетонні, мозаїчні, із керамічної плитки та із ковроліну в офісних приміщеннях мансарди; <u>Зовнішнє оздоблення</u> – кладка під розшивку швів <u>Внутрішнє оздоблення</u> – стіни першого поверху - потиньковані, пофарбовані, мансардного поверху – обшиті пластиком, стеля - підшивка плитами типу «Амстронг».
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	Водопостачання, водовідведення, тепlopостачання, кабельні електромережі, освітлення.
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування	31.08.2010 р., виконавець: ФОП Бельцар О.Г. (сертифікат Фонду держмайна України № 9582/10 від 30.04.2010 р.) Вартість – 879 203 грн. (без ПДВ).

організації, яка
провела оцінку,
вартість в гривнях

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

13. Територія об'єкта:

Площа	0,12 га
Опис меж території об'єкта	З півночі – територія ТОВ «ВіКіТАН», р. Устя, на відстані 50 м. – територія Немирівського спиртзаводу; З півдня – вул. Петровського; Із заходу – ґрунтова дамба, по якій проходить автомагістраль (вул. Горького) Вінниця – Умань – Краковець; Зі сходу – територія ТОВ «ВіКіТАН».

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	Пам'ятка має містоформуюче значення для м. Немирова. Споруди млина і електростанції належать до романтичної течії у вітчизняній архітектурі. Це особливо відчувається в споруді електростанції де це виконано вже на модерністичному ґрунті з застосуванням західноєвропейських готичних та борокових мотивів. Застосування в будові дикого каменя з цілеспрямованим використанням його декоративних властивостей і контрастних співвідношень з іншими будівельними майстернями споріднює будову з місцевими, особливо притаманними східному Поділля та Півдню України, традиціями мурованого будівництва. Пам'ятка є яскравим твором виробничої архітектури та енергетики – зразок зодчества епохи романтичних стилізацій 2 половини ХІХ – поч.. ХХ ст.
--	--

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація- розробник науково-проектної документації	Український державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто»
Дата розроблення науково-проектної документації	Історико-архітектурний опорний план в складі генерального плану м. Немирів, 1996 р.

Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	Постанова Ради Міністрів Української РСР від 06.09.1979 р. № 442 та згідно з п.3 розділу X Закону України «Про охорону культурної спадщини». Розпорядження Представника Президента України у Вінницькій області від 14.09.1992 р. № 250
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	Межі охоронної зони досліджувального об'єкту визначили такі фактори: цінність природних складових ландшафту і особливості його зв'язків з пам'яткою; особливості сучасної планувально-просторової ситуації довкілля пам'ятки; вимоги до використання пам'ятки та оптимального її огляду. Історико – архітектурним опорним планом було встановлено межі охоронної зони, що проходять: - на півночі – вздовж огорожі спиртзаводу; - на заході – паралельно вулиці Горького, вздовж берега ставу; - на півдні – вздовж дороги (вул. Петровського), яка веде до будівель приватного сектору; - на сході – паралельно трубопроводу на відстані 3 м від нього; - на південному сході – з територією пам'ятки архітектури (палацу та парку XVII та XIX ст.). В охоронній зоні з територією пам'ятки «Електростанція і млин» межує територія зі складськими будівлями ТОВ «ВіКіТАН».

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Проект реставрації, пристосування пам'ятки архітектури національного значення – електростанція і млин в м. Немирові по вул. Горького, 26 а під складське приміщення зберігання сировини та готової продукції, цех по виготовленню пробок, службові та побутові приміщення.	2001	Вінницький філіал ДП «НДІпроектреконструкція» ГАП – В. Кеда ГПП – Л. Вишневська Науковий керівник, розробник – канд. архіт. С. Царенко	Архів НДІпроектреконструкція № 118/2000
Збір вихідних даних і проведення попередніх робіт для визначення	2010	ТОВ «Квант» ГАП – Білоус Ю.М.	Архів ТОВ «Квант» 91/0710

коефіцієнту цінності і схоронності пам'ятки архітектури національного значення «Електростанція та млин» по вул. Горького, 26 а (охор. № 977) в м. Немирів Вінницької області.			
Попередні дослідження з визначенням технічного стану пам'ятки архітектури національного значення «Електростанція та млин» (охор. № 977) в м. Немирові, по вул. Горького, 26 а	2010	Вінницький філіал «НДІпроектреконструкція». м. Вінниця, вул. Театральна, 29 Науковий керівник Рекута О.С. ГП – Л. Вишневська	Архів Вінницького філіалу «НДІпроектреконструкція» № 72/10

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Реставраційні роботи не проводилися				

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	
Іконографічні матеріали	1. Княгиня Марія Григорівна Щербатова (1857-1920 рр.) Портрет (акварель художника О.Соколова, 1886 р., Вінницький обласний художній музей) Фото (з колекції Д.В. Малакова). 2. Зодчий Іржі Стібрал (1859-1939 рр.), фото з публікації Д.В. Малакова. 3. Видові поштівки Немирова (поч.. ХХ ст., публікація бл. 1913 – 1915 рр.) (6 шт.). 4. Загальний вигляд електростанції та млина з північного сходу. Фото 1957 р. 5. Схема історико - архітектурного опорного плану Немирова (С. Царенко, 1999 р.).
Архівні матеріали	
Бібліографічні матеріали	1. Україна від найдавніших часів до сьогодення: Хронологічний довідник/ Верстюк В.Ф., Дзюба О.М.,

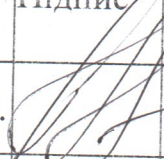
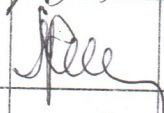
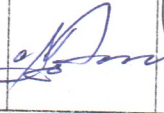
	Репринцев В.Ф. – К.: Наукова думка, 1995. – С. 12-16, 31-40. 2. Zrodla Dziejowe. – Т. XXII. – Warszawa, 1897. – S. 712. 3. Історія міст і сіл Української РСР. Вінницька область. – К.: Головна редакція УРЕ, 1972. – С. 468-481. 4. Малаков Д.В. По Брацлавщине (от Винницы до Тульчина). – М.: Искусство, 1982. – С. 98-107. 5. Малаков Д.В. Минуле Немирова. – К.: Оранта, 1998. – С. 6-10, 59-75. 6. Фотографії з колекції Дмитра Малакова (фото княгині М.Г. Щербатової) // А.С.С. – 1997. – № 4. – С. 31. 7. Царенко С.О. Знамениті володарі та маєтки Поділля // Подолія. – № 165 (1416). – 15 грудня 2000 р. – С. 4. Рожкова Е.М. Остання володарка Немирова/ Вінницький альбом. 1999: Літ.-худож. та істор.-краєзн. альманах. – Вінниця, 2000. – С. 290-302.
--	---

19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Витяг з історико - архітектурного опорного плану м. Немирів (з позначенням охоронних зон)	1	1996	Український державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто»
Викопіювання з опорного плану м. Немирів М 1:500	1	2000	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція»
Актуалізована схема генплану	1	2016	Використаний генплан по об'єкту 118/2000-01-АС «Проект реконструкції і пристосування пам'ятки архітектури національного значення «Електростанція і млин» по вул. Горького, 26 в м. Немирові під складські, виробничі, службові та побутові приміщення», розроблений Вінницьким філіалом інституту «НДІпроектреконструкція» в 2001 р.
Обміри:			
Фасади	4	березень 2016 р.	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція»

			пров. інженер-проектувальник Білоус І.В.
Поповерхові плани	4	березень 2016	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція» пров. інженер конструктор Францева Л.А.
Розрізи	2	березень 2016	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція» пров. інженер конструктор Францева Л.А.
Фотофіксація:			
Фото фасадів	1	1913	Автор не встановлений
	1	2001	Архітектор, кандидат архітектури Царенко С.О.
	4	2016	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція» пров. інженер-проектувальник Білоус І.В.
Фото фрагментів	2	2001	Архітектор, кандидат архітектури Царенко С.О.
	7	березень 2016	Вінницький філіал інституту «НДІпроектреконструкція» пров. інженер-проектувальник Білоус І.В.
Фото деталей	9		
Фото інтер'єрів	7		

Паспорт склав:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
Директор ВФ інституту «НДІпроектреконструкція»	архітектор	Котошук Н.О.		квітень 2016 р.
Головний інженер проекту	інженер-будівельник	Вишневська Л.М.		квітень 2016 р.
Науковий керівник	архітектор, кандидат архітектури	Царенко С.О.		квітень 2016 р.

Керівник органу охорони культурної спадщини

Завідувач сектором охорони культурної спадщини управління культури і мистецтв Вінницької облдержадміністрації

Потупчик М.В.

Керівник центрального органу охорони культурної спадщини Міністерства культури України

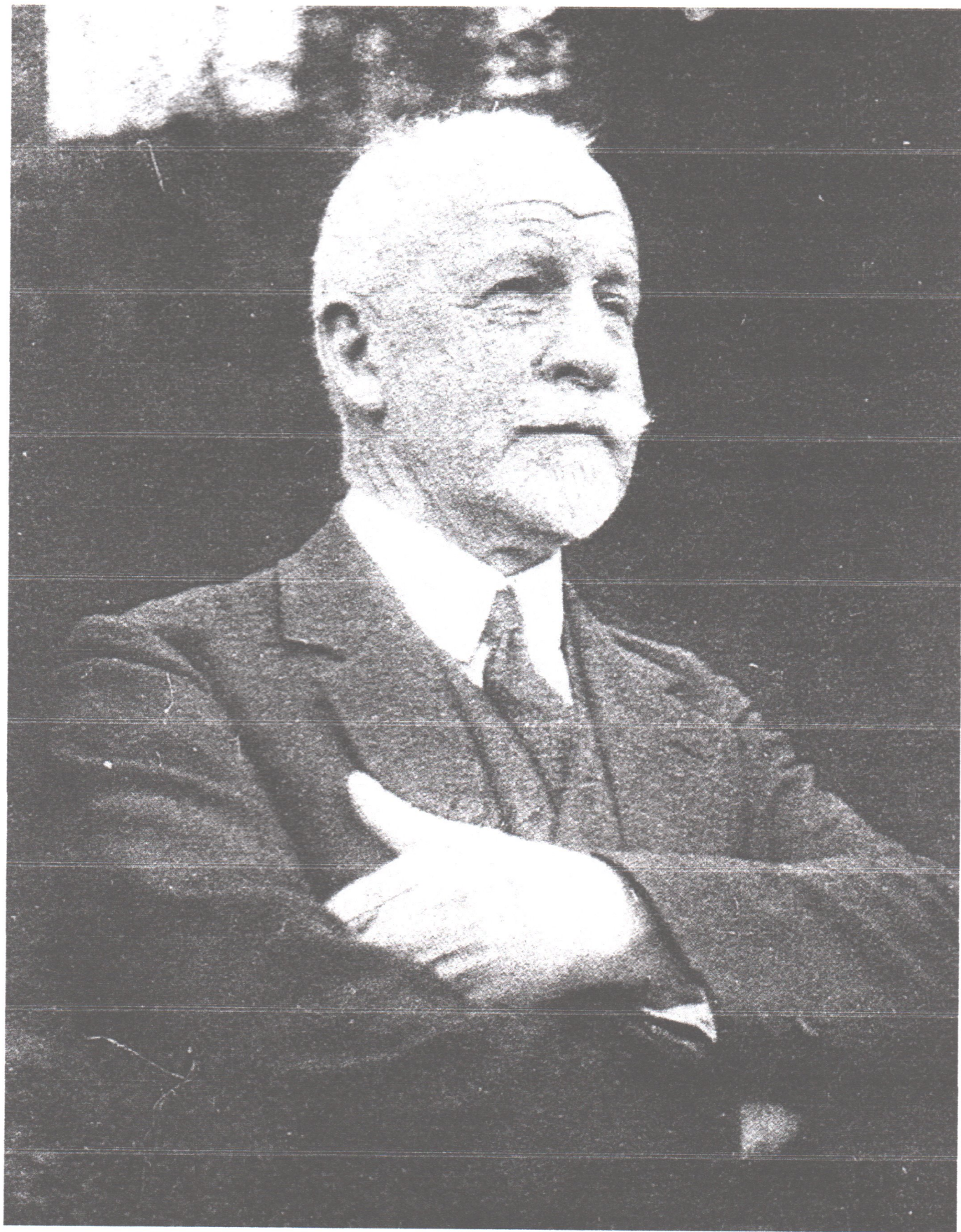
Заступник Міністра культури України

Тамара Мазур

2016

1. Княгиня Марія Григорівна Щербатова (1857 - 1920) Портрет (акварель художника О. Соколова, 1886, Вінницький художній музей) Фото (з колекції Д.В. Малакова).

2. Зодчий Іржі Стібрал (1859 - 1939), фото з публікації Д.В. Малакова

3. Видові поштівки Немирова (поч. XX ст., публікація бл. 1913-1915)

Поштівка 1.

Поштівка 2.

Немировъ, Под.
Базарная улица.

Niemirow, Pod.
Rynek.

Поштівка 3.

Немировъ, Под.
Винокуренный Заводъ.

Niemirow, Pod.
Gorzelnia.

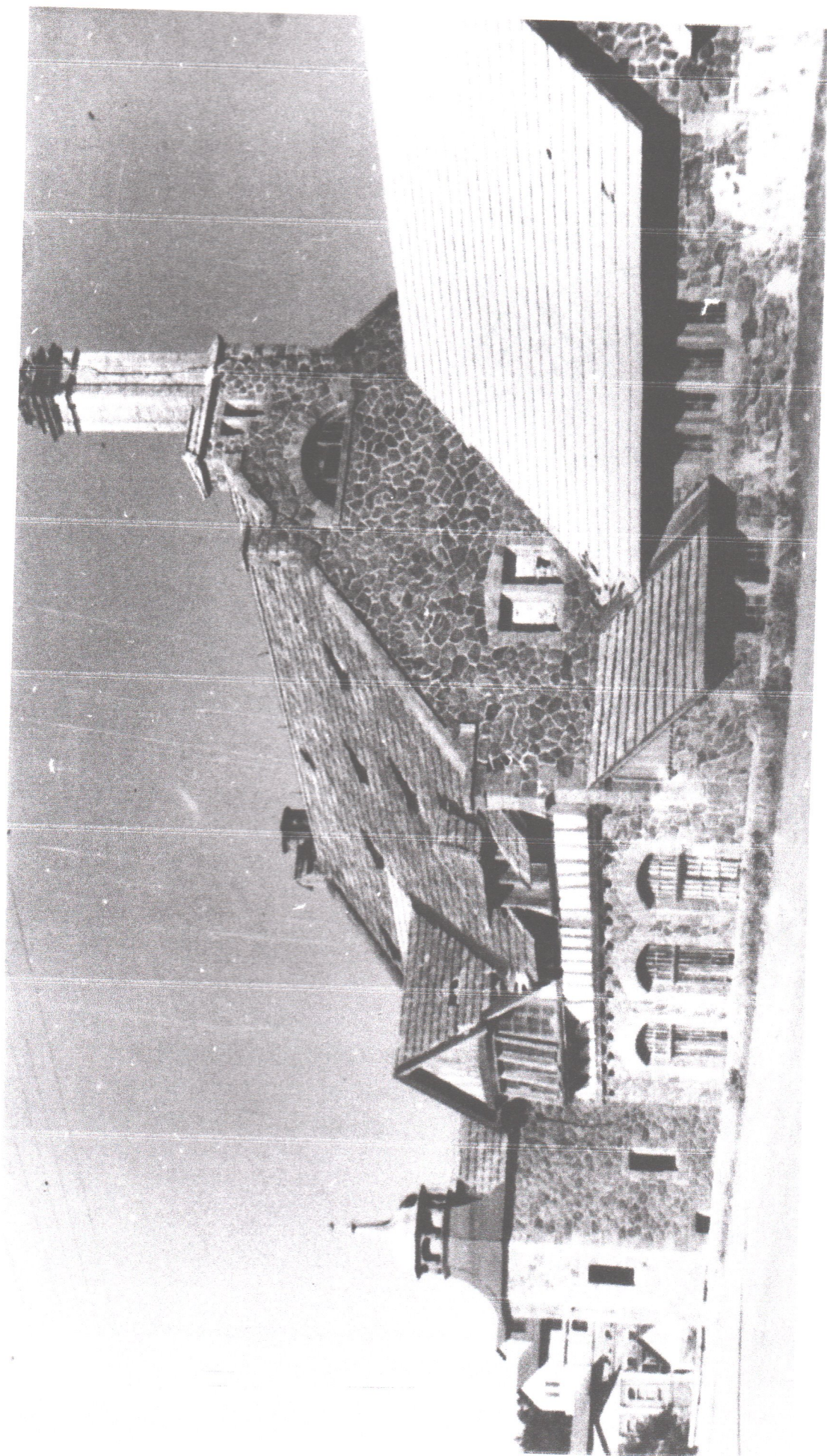
Поштівка 4.

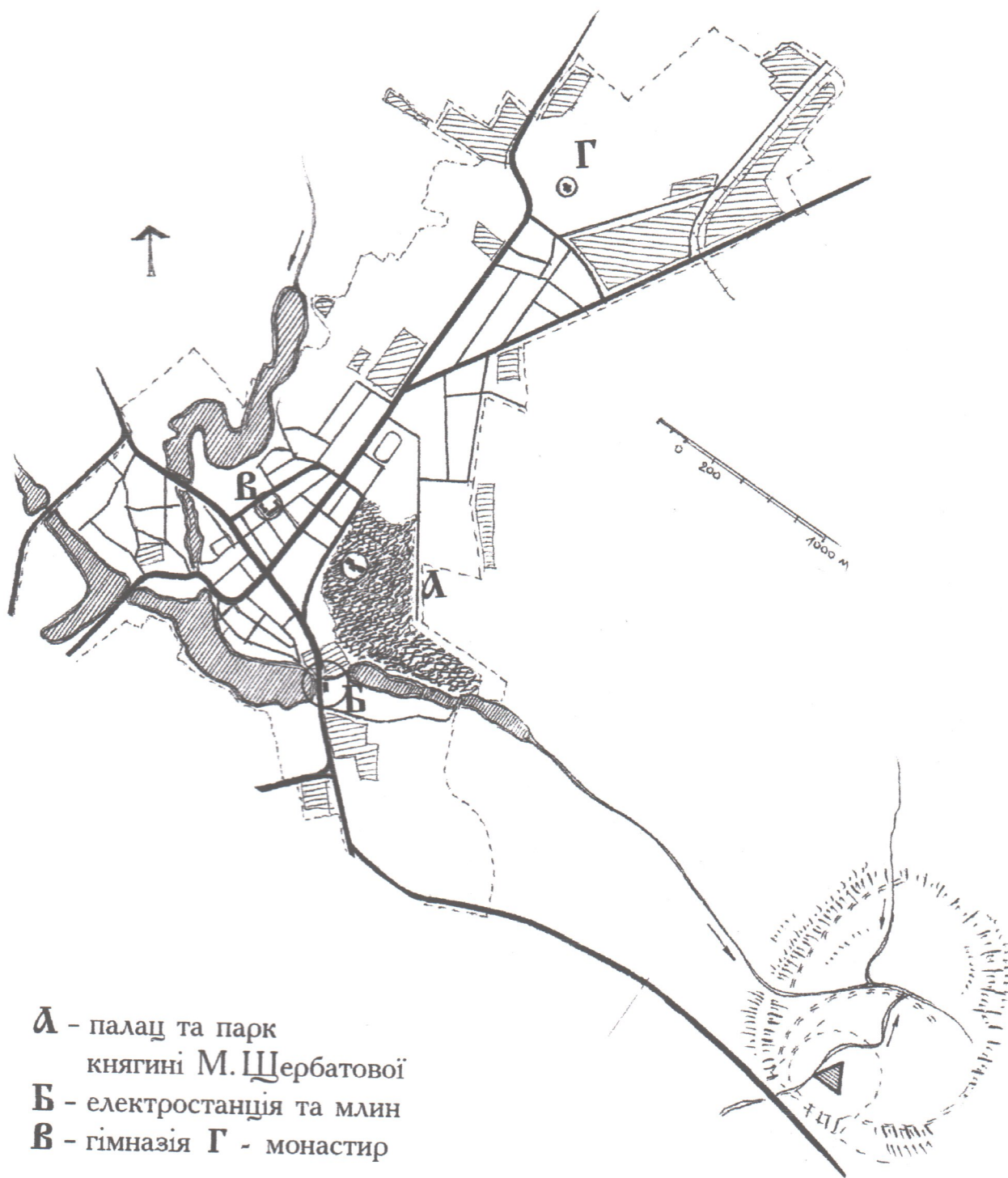
Поштівка 5.

Поштівка 6.

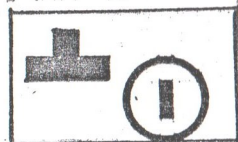

4. Загальний вигляд електростанції та млина з північного сходу. Фото 1957 р.

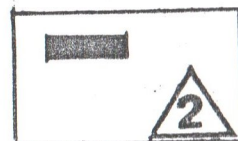

5. Схема історико - архітектурного опорного плану Немирова
 (С.Царенко, 1999)

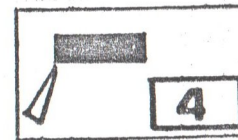
УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ

ЦІННІ СПОРУДИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ
ОХОРОНІ

ФОТОФІКСАЦІЯ ПАМ'ЯТОК АРХІТЕКТУРИ
ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ

ТЕРИТОРІЯ ПАМ'ЯТКИ

МЕЖА ОХОРОННОЇ ЗОНИ

МЕЖА ЗОНИ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБУДОВИ

МЕЖА ЗОНИ ОХОРОНИ ЛАНДШАФТУ

ЕКСПЛІКАЦІЯ

ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ

ПАЛАЦ ТА ПАРК XVIII-XIX ст.

ПАЛАЦ ТА ПАРК XVIII-XIX ст.

II КОЛИШНЯ ГІМНАЗІЯ 1815 р.

III МИКОЛАЇВСЬКИЙ МОНАСТІР XIX ст.

IV ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯ ТА МЛИН XVIII ст.

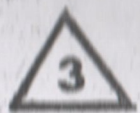
ЦІННІ СПОРУДИ ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ

ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК XIX ст.

ТОРГОВЕЛЬНІ РЯДИ XVIII ст.

КІРХА XIX ст.

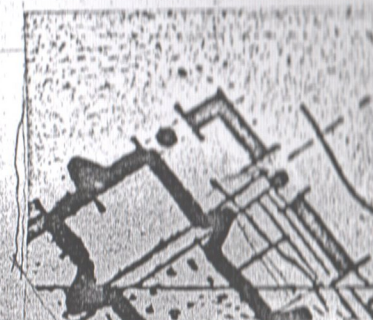
ФОТОФІКСАЦІЯ ПАМ'ЯТОК АРХІТЕКТ ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ

I 2 3 4

ПАЛАЦ 1810-1820 р.р.

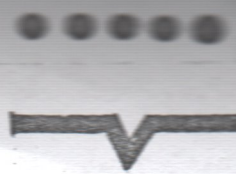
5

ВОДОНАПІРНА БАШТА

Витяг з історичної
опорної карти
(з позначками)

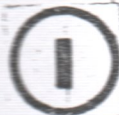

МЕЖА ЗОНИ

МЕЖА ЗОНИ

ЕКСПЛ

ПАМ'ЯТКИ

ПАЛАЦ ТА ПАРК

КОЛИШНЯ ГІМНА

МИКОЛАЇВСЬКИЙ

ЕЛЕКТРОСТАНЦІЯ

ЦІННІ СПОР ОХОРОНІ

ЖИТЛОВИЙ БУДИ

ТОРГОВЕЛЬНІ РЯ

КІРХА ХІХ СТ.

ФОТОФІКС ІСТОРІІ Т

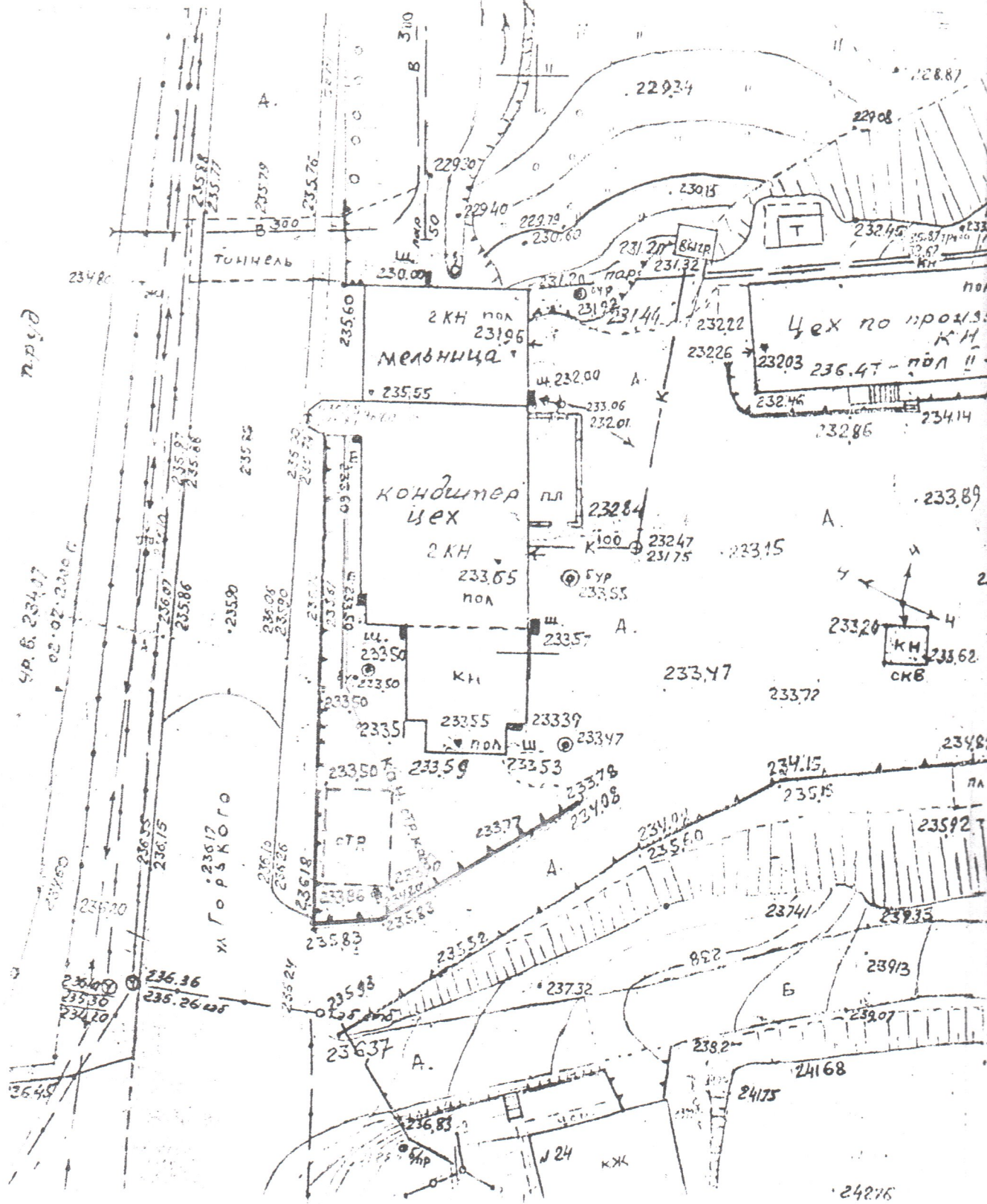
1 2 3 4

ПАЛАЦ 1810-1820

5

ВОДОНАПІРНА

сторико - архітектурного
ого плану м. Немирів
ченням охоронних зон)
1996р

2008-2009

10-1-11